

op under Forhold, som svare til almindelige gode Middelkaar.

Jensen-Sønderup: Der er al Grund til at være tilfreds med den Forhandling, som i de foregaaende Dage har været ført om det Lovforslag, som vi i første Række beskæftige os med, Lovforslaget om de udenfor Ægteskab avlede Børns og deres Mødres Retsstilling, og jeg maa have Lov til at sige, at der ogsaa er al Grund for Dansk Kvindesamfund til at være tilfreds med den Interesse, som dette Spørgsmaal har vakt til Trods for, at det ikke kan siges at være noget langt Aaremaal, der er gaaet, siden vi sidst her i Tinget beskæftigede os med Sagen. Den Interesse for Sagen, som har givet sig Udtryk under Forhandlingerne her, og ikke mindst den Interesse, den har vakt ogsaa hos den højttærede Justitsminister, er et Vidnesbyrd om, at vi endnu ikke ere naaede til det Maal, som vi vel alle ere klare over, at vi maa naa til med Hensyn til Spørgsmaalet om de saakaldte uægte Børns og deres Mødres Retsstilling. Jeg vil gerne notere det som et glædeligt Tidens Tegn, at de, som have haft Ordet, have, næst efter at udtale deres Tilfredshed med de Fremskridt, der findes i Lovforslaget, næsten alle uden Undtagelse peget paa Omraader, hvor der kunde være Grund til at gaa endnu videre end her foreslaaet. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at der kun er en eneste Undtagelse, at der kun paa eet Omraade af et æret Medlem har været udtalt nogen større Betænkelighed, og det er det lille Omraade af Lovforslaget, der omhandler en delvis Ret for de saakaldte uægte Børn til at kunne arve ogsaa Faderen. Det er navnlig om dette Spørgsmaal, jeg vil gøre en Bemærkning, eller rettere sagt, jeg vil sætte det i Forbindelse med et andet Spørgsmaal, som har været Genstand for ret indgaaende Forhandlinger under disse Dages Debat, nemlig Spørgsmaalet om altid at faa Faderens Navn opgivet, saaledes at det vedkommende udenfor Ægteskab avlede Barn altid vil kunne faa at vide, hvem der er dets Fader. I det Udvalg, som Dansk Kvindesamfund havde nedsat, og som forhaabentlig kan tillægge sig noget af Æren for en hel Del af Bestemmelserne i det af Justitsministeren forelagte Lovforslag, drøftede vi — jeg havde den Ære at være Medlem — ret indgaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt det kunde gaa ogsaa at stille Krav om, at de udenfor Ægteskab fødte Børn skulde have

Arveret efter deres Fader. Vi vare i Udvalget klare over, at det var et overordentlig vanskeligt Spørgsmaal, og naar vi lode det ligge, var det blandt andet, fordi vi havde den Opfattelse — og den vil jeg gerne slaa til Lyd for her —, at dette Spørgsmaal ikke kunde løses paa en tilfredsstillende Maade, saa længe vi ikke havde slaaet fast, at Faderens Navn skal frem, at ethvert Barn skal, om jeg saa maa sige, have en Fader. Netop derfor begrænsede vi os til foreslaaet dette, som Ministeren altsaa ikke helt ud har taget Hensyn til, at man overalt skal have det udenfor Ægteskab fødte Barns Fader opgivet, at Moderen skal have en Pligt til at opgive ham, at det skal være saadan, at vi virkelig kunne faa frem, hvem der er Barnets Fader. Og selv om det kan være et ret kildent og indviklet Spørgsmaal, hvorledes man skal forholde sig i de enkelte Tilfælde, hvor der kan være Tale om flere Fædre til det samme Barn, saa er det jo dog heldigvis saa faa Tilfælde, at vi ikke kunne lade det hele Spørgsmaal ligge af Hensyn til de Vanskeligheder, der kunne være ved at faa afgjort i disse faa Tilfælde, hvem der skal anmeldes som Fader.

Jeg vil være tilbøjelig til i nogen Grad at give det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) Ret, naar han forleden — og igen i Dag for den Sags Skyld ogsaa — bestemt hævdede, at dette Spørgsmaal med Hensyn til Faderens Navn i Virkeligheden er af større Betydning end Spørgsmaalet om Barnets Arveret. For have vi først faaet *det* ordnet, have vi det først saadan, at det ved enhver Lejlighed kan udfindes, hvem der er Barnets Fader, vil det være overordentlig meget lettere ogsaa at kunne løse Spørgsmaalet om Arveretten. Og jeg er heller ikke saa sikker paa, at den Form for Arveret, der i Lovforslaget er givet, eller rettere de Betingelser, der ere stillede for, at et udenfor Ægteskab avlet Barn kan faa Arveret efter sin Fader, ere fuldt ud tilfredsstillende. Jeg ser godt, at det er det, som lettest lader sig gøre, naar man ikke tør gaa videre; men et andet Spørgsmaal er, om man vil finde, at det er retfærdigt, at f. Eks. det Barn — og lad os huske paa, at det er for Børnenes Skyld, at vi i det hele taget beskæftige os med dette Spørgsmaal —, som maaske har en saa rig Fader, at han en Gang for alle har betalt tilstrækkeligt til, at Moderen har frasagt sig ethvert Krav paa ham, skal miste sin Arveret efter sin Fader. Det vil med andre Ord sige, at